

[Industriministeren]

Tilskuddet udbetales til virksomhederne, der udfører arbejdet, og modregnes på regningen ved forbrugers betaling for ydelsen. Mod forevisning af dokumentation for det udførte arbejde refunderes virksomheden det samlede beløb for de akkumulerede tilskud.

Det er ifølge lovforslaget kommunalbestyrelserne, der skal administrere ordningen, herunder afgøre, om det arbejde, virksomhederne indberetter til kommunerne, er omfattet af ordningen. Kommunerne skal ligeledes rådgive om ordningen og hjælpe med formidlingen, således at borgerne ved henvendelse til kommunen kan få oplysning om, hvilke virksomheder der udbyder støtteberettigede ydelser.

Omfanget af støttespild – dvs. tilskud til aktiviteter, der alligevel ville blive udført – skønnes begrænset. Det skyldes bl.a., at der i dag kun er begrænsede aktiviteter på det regulære marked for sådanne ydelser.

Det skønnes, at den øgede efterspørgsel efter hjemmeservice samlet vil resultere i mellem 5.000 og 8.000 flere beskæftigede. Disse arbejdspladser vil fortrinsvis komme de grupper til gode, der er særligt hårdt ramt af ledighed.

Konvertering af sort arbejde til regulære arbejdspladser vil – i sig selv – medføre afledte skatte- og momsbetalinger, som antages fuldt ud at opveje det direkte provenutab som følge af tilskud til konvertering. Omlægningen af husholdningernes forbrug mod øget forbrug af hjemmeservice medvirker til øget beskæftigelse og indkomst, hvorved skatteindtægterne øges. Dertil kommer, at en forøgelse af den samlede beskæftigelse vil medvirke til at sænke udgifterne til dagpenge og kontanthjælp. Nettoudgifter for de offentlige finanser skønnes derfor i de første år at udgøre omkring 0,3–0,4 mia. kr. pr. år.

På grund af de forventede gunstige effekter på den strukturelle ledighed vil ordningen også på længere sigt medvirke til en permanent bedre beskæftigelsessituation. Dette vil have en positiv effekt på de offentlige finanser på lang sigt.

Da der er tale om en helt ny ordning, foreslås det, at industriministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om ordningens udformning, herunder om, hvilke ydelser der kan ydes tilskud til, samt om tilskudsbeløbet størrelse. Dette kan blive aktuelt med henblik på at sikre, at ordningen lever op til for-

målet, og at omgåelsesmulighederne minimeres.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Trøjborg):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om tilskud til iværksættere.
(Lovforslag nr. L 308).

Lovforslaget giver iværksættere mulighed for at søge om tilskud til udgifter afholdt til uddannelses- og rådgivningsaktiviteter. Formålet med ordningen er via en opgradering af iværksætters kompetence at forøge overlevelseschancerne for iværksættervirksomheder samt at øge vækst- og dermed beskæftigelsesmulighederne i de små, nye virksomheder.

Erhvervsudviklingsrådet anbefalede i efteråret 1992 at gennemføre forslaget om en såkaldt klippekortsordning med det formål at tilføre viden til iværksættere.

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til at yde tilskud til refusion af omkostninger forbundet med rådgivnings- og uddannelsesaktiviteter. Tilskuddet udgør op til 70 pct. af udgifterne inden for en ramme på 30.000 kr., bortset fra de udgifter, der er forbundet med godkendelsen af en forretningsplan for den nyetablerede virksomhed.

Der stilles i forslaget krav om, at virksomheden etableres på et så grundigt gennemtænk og bearbejdet forretningsgrundlag, at der er en reel mulighed for, at virksomheden vil kunne overleve. Iværksætteren skal derfor, før tilskud kan gives, have et foreløbigt forretningsgrundlag for den pågældende virksomhed godkendt.

Dette princip vil gælde både for tildeling af klippekortsydelsen og for retten til at kunne oppebære den såkaldte etableringsydelse i medfør af arbejdsministerens lovforslag om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Iværksætteren skal med andre ord beskrive den nystartede virksomheds grundlag. De krav, der stilles til beskrivelsen i den foreløbige forretningsplan, vil ligge på linie med de krav, der stilles af pengeinstitutter, som skal vurdere en given virksomheds kreditværdighed. For iværksætteren betyder dette, at beskrivelsen, der udarbejdes i forbindelse med ansøgningen

[Industriministeren]

om klippekort, vil kunne »genbruges« i forbindelse med iværksætterens kontakt med en privat finansieringskilde.

Opfyldelsen af kravene i loven har både en betydning i forbindelse med godkendelse og en pædagogisk virkning. Iværksætteren tvinges kort sagt til at se realiteterne i øjnene, før det er for sent.

Iværksætterklippekortet er tilrettelagt, så det er iværksætterens behov for rådgivning og uddannelse, der styrer den enkeltes forbrug af klippekortsydelsen inden for de 2 år, klippekortet er gyldigt.

Der vil blive etableret administrative procedurer, der sikrer, at vurderingerne af de enkelte projekter er korrekte i forhold til de retningslinier, der opstilles, ligesom det må kontrolleres, at systemet ikke misbruges. Der etableres en klageinstans i form af et ankenævn, der behandler eventuelle klager.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Trøjborg):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om realkreditlignende lån m.v.

(Lovforslag nr. L 309).

Lov om realkreditlignende lån blev vedtaget i forbindelse med kartoffelkuren og havde til formål at medvirke til at forøge den private opsparring og nedsætte den private gældsætning.

Hensigten med loven var desuden at side stille pengeinstitutterne med realkreditinstitutterne i konkurrencen om boligfinansiering.

Den gradvise liberalisering af realkreditloven har medført en tilsvarende liberalisering af lov om realkreditlignende lån.

De seneste ændringer i realkreditloven har medført, at realkreditinstitutterne kan yde til lægslån og annuitetslån.

Der er på denne baggrund ikke længere behov for lov om realkreditlignende lån.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Loft

over grundskyldpromillen for landbrugs- og lignende ejendomme).

(Lovforslag nr. L 310).

Lovforslaget er et led i udmøntningen af den landbrugsaftale, som landbrugsministeren og landbrugets organisationer indgik den 6. april i år.

Ifølge forslaget vil den kommunale grundskyld af landbrug og gartneri højst kunne opkræves med 15 promille, mens det almindelige loft over den kommunale grundskyldpromille er på 24.

Ordningen skal gælde i årene 1994-1996. Det vil sige, at de kommuner, der har en grundskyldpromille på mere end 15, kun må opkræve grundskyld af landbrug og gartneri med 15 promille.

Det drejer sig i 1993 om 35 kommuner.

Lovforslaget vil – ud fra 93-tallene – betyde en lettelse i landbrugets grundskatter med ca. 25 mio. kr. om året.

Kommunerne vil blive kompenseret for provenutabet gennem et statstilskud.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om midlertidig refusion af kommunernes merudgifter på børnepasnings- og ældreområdet.

(Lovforslag nr. L 311).

Med lovforslaget stilles der forslag om et nyt tilskud til kommuner, der ansætter mere personale inden for ældreservice og børnepasningsområdet. Lovforslaget er en del af regeringens samlede forslag vedrørende styrkelse af den kommunale beskæftigelsesindsats.

Der er tale om en midlertidig ordning, der gælder for 1994 og 1995. Ordningen indebærer, at staten refunderer 50 pct. af stigningen i kommunernes lønudgifter til personale inden for ældreservice og 30 pct. af stigningen i lønudgifterne inden for børneområdet. Refusionen på børneområdet er mindre end på ældreområdet, da kommunernes udgifter til børnepasning er delvist finansieret via forældrebetaling. Ansættelse af kommunale beboerrådgivere vil indgå i ordningen på linie med de kommunale ældreudgifter.